

Trzin, 31. julij 2012

VODENJE PLANINSKE
SKUPINE BOSE KOZE

(2011 – 2012)

Avtorja:

Špela Kralj

in Jaka Peternel

PD Onger Trzin

KAZALO:

KAZALO:.....	2
UVOD:.....	3
JEDRO:	4
PRIPRAVA IN NAČRTOVANJE	4
POTEK DELA IN REALIZACIJA ZASTAVLJENEGA PROGRAMA	5
PREGLED DELA NA KROŽKU.....	9
ZAKLJUČEK:.....	11

UVOD:

Odločila sva se, da se bova v letu najinega pripravništva aktivno vključevala v vodenje dejavnosti mladinskega odseka (v nadaljevanju MO) PD Onger Trzin. Pri tem sva nameravala uporabljati vse spretnosti in znanja, ki sva jih pridobila na očarljivem seminarju Mladinski voditelj (v nadaljevanju MV) v Bavščici. Prav tako sva imela že predhodne izkušnje z delom z mladimi, bila sva že del vodstva na taboru, Špela pa je že pomagala pri vodenju planinske skupine.

Najina misija je bila, da vodiva celoleten planinski krožek v povezavi s pripravo na tekmovanje Mladina in gore (v nadaljevanju MiG) za učence II. triade, seznanjava in vpeljujeva člane PD Onger Trzin v planinsko orientacijo ter ob zaključku leta ponovno sodelujeva kot del vodstva na planinskem taboru.

Pri najinemu delu sva želela uporabljati sproščen pristop prijazen mladim najstnikom. Krožke sva načrtovala največ dva meseca vnaprej, ker sva se želela sproti prilagajati razvoju skupine. Pri načrtovanju sva vsebine črpala iz Planinske šole, različnih dogodkov povezanih s planinstvom, internetnih vsebin in taborniške orientacijske prakse. Opazila sva namreč, da je orientacija pri njih veliko bolj razvita kot pri nas.

JEDRO:

PRIPRAVA IN NAČRTOVANJE

Jeseni sva izvedela, da bo najina skupina štela 4 mlade planince, tri fante in eno dekle. Vsi so obiskovali 6 razred, stari so bili 11 let. Ker je skupina štela ravno pravšnje število otrok za udeležbo na tekmovanju MiG in so imeli veliko željo sodelovati na tekmovanju nismo imeli problemov z motivacijo. Vendar se do letos še niso natančno seznanili s Planinsko šolo (v nadaljevanju PŠ), regijsko tekmovanje pa je bilo na sporedu že 12. 11. 2011. Odločila sva se, da jih letos na tekmovanje pošljeva poskusno, naslednje leto pa z resnimi ambicijami. Obisku tekmovanja sva prilagodila prva dva meseca krožka; september in oktober, ko smo intenzivno spoznavali vsebine PŠ.

Potem smo se usmerili v planinsko orientacijo, kar je bilo nekaj čisto novega za naše društvo. Za planinsko orientacijo nas je navdušil Matej Ogorevc iz PD Domžale na seminarju MV. Poleg tega so se z orientacijo ukvarjal številni ostali udeleženci MV-ja in je tekmovanje pomenilo tudi druženje in ohranjanje stikov.

Zimski krožki so bili zaradi vremena omejeni na našo učilnico. Za ta letni čas sva se odločila, da bova mladim planincem predstavila zimsko tehnično opremo in rokovanje z vrvjo. Prav tako sva na krožek povabila predsednika društva Emila Pevca, da je z nami delil svoje znanje in pogled na planinsko organizacijo.

Spomladi sva predstavila nekaj taborniških veščin, izvedla mini foto orientacijo in obiskali smo festival gorniškega filma. Do konca leta smo intenzivnost zmanjševali, da se je delo na krožku lepo prelilo v počitnice :D.

Delo sva si razdelila glede na zadolžitve na najinih šolah, tako da je vsak krožek pripravil eden od naju, drugi pa mu je pomagal pri vodenju in vzdrževanju discipline.

POTEK DELA IN REALIZACIJA ZASTAVLJENEGA PROGRAMA

Običajen krožek se je odvijal enkrat tedensko in je trajal eno uro. To uro smo začeli z uvodno igro, ki jo je pripravila Špela. Od začetka so bile to bolj spoznavne igre in ice-brakerji, kasneje pa so igre postajale vedno bolj zahtevne in so od udeležencev zahtevale sodelovanje.

Dva očarljiva primera:

Najšibkejši člen

Igra je najbolj primerna za skupino 4ih igralcev. Lahko tudi petih. Eden zapusti prostor ostali pa se v krogu primejo za roke. Določijo kdo bo »najšibkejši člen«, tega morata preostala dva ves čas varovati pred tistim, ki je zapustil prostor. Ko se ta vrne, mora najprej s premikanjem okoli kroga ugotoviti katerega od trojice preostala dva varujeta. Krog se namreč ves čas vrti tako da je varovani, kar se da daleč stran od njega. Nato ga mora ujeti.

Moja številka, tvoja številka

Igralci se posedejo v polkrog. Vsak dobi svojo številko prvi 1, drugi 2, itd. Nato vodja igre celotni skupini predstavi neko ritmično zaporedje, npr. plosk, plosk, tlesk z levo roko, tlesk z desno roko. Ko si vsi zapomnijo gibe se lahko začne. Prvi medtem, ko vsi skupaj izvajajo gibe na prvi tlesk glasno izgovori svojo številko, na drugi tlesk pa številko nekoga iz polkroga. Nato se gibi ponovijo in ta drugi spet na prvi tlesk izgovori svojo številko in na drugi številko nekoga drugega. Tako vse dokler se nekdo ne zmoti, ki se mora nato presesti na konec polkroga. Tako on dobi zadnjo možno številko, vsem ostalim, ki so sedeli za njim pa se številka za eno zmanjša.

Jeseni sva začela s pripravami na MiG. Vsebine planinske šole sva razdelila na štiri krožke. V tem času, to je 4 ure, smo vsebine PŠ na hitro preleteli. Vsebinsko sva podajala v obliki učne ure, s tem da sva se nanjo pripravila tako, da sva vsebino prej prebrala in izluščila bistvo. Otrokom sva tako podala precej skrajšano hitro verzijo PŠ. Nato smo namenili dve uri ponavljanju ter se 12. 11. 2011 udeležili regijskega tekmovanja MiG v Črnučah. Otrokom sem večkrat povedal, da so ekipa. Torej če kdo izmed članov zamoči, ni na slabšem samo on, ampak celotna ekipa. Prav tako krivda za napako ni na njem, ampak na vseh. To je vzpodbudilo ekipni duh in poskrbelo za boljše vzdušje med njimi. Idejo za to sem dobil, ko mi je Špela pripovedovala o načinu dela pri plesni skupini.

Najina ekipa Bose kože se je odlično odrezala, glede na svojo starost in le površen pregled gradiva. Dosegla je 16. mesto, do uvrstitve na državno tekmovanje sta jim manjkali dve mesti. Ker smo se že prej odločili, da na tekmovanju nastopimo preizkusno, ob neuvrstitvi ni bilo slabe volje. Otroci so 16. mesto sprejeli kot dober rezultat za njihov prvi nastop na tekmovanju. Za nagrado smo obiskali slaščičarno.

Teden po tekmovanju, ko sta pritisk in živčnost izginila, je Špela na krožek povabila Mateja Ogorevca iz PD Domžale, da nam je predstavil orientacijo. Skupaj smo se z zemljevidom v roki odpravili na bližnji grič Onger. Skupaj smo se odpravili od točke do točke, ki jih je Matej označil na karti in spoznavali delo s kompasom in zemljevidom. Ko so osvojili osnove se je Špela odločila, da Bose kože pošlje na tekmovanje, da se preizkusijo še v praksi.

Odpravili smo se v Sostro, kjer je 20. 11. 2011 potekala prva tekma Gorenjsko-Dolenjske lige v planinski orientaciji. Tekmovali so v kategoriji A (1. -6. Razred) in osvojili odlično 2. mesto. To uvrstitev so dosegli predvsem zaradi svojega znanja, saj so najbolje od vseh ekip odpisali teoretični test po prihodu s proge in reševali naloge na živih točkah. Po tekmovanju so bili zelo navdušeni. Navezali so tudi stike s člani ene izmed ekip in se veselijo, da jih bodo spet srečali.

Tekmovanja smo se udeležili tudi mi, Špela, Matevž in Jaka skupaj s Tino Arh iz PD Zagorje, ki smo jo spoznali na seminarju MV. Veseli nas, da je takšno sodelovanje na

orientacijskih tekmovanjih možno, saj se tako lahko srečamo s prijatelji iz bolj oddaljenih društev. 😊

Temu je sledila zima, ko smo čas preživljali znotraj. Spoznavali smo vozle, planinsko zgodovino, pripravo na turo, nevarnosti v gorah, azimut, delo s karto in lavinsko opremo. Predvsem iskanje z lavinsko žolno po celi šoli, kar je zelo zabavno za vse starostne skupine. Čas iskanja smo omejili na deset minut, tako da so otroci dobili občutek, kako hitro je potrebno najti zasutega pod snežnim plazom.

Decembra sem izvedel storyline, nov način dela priljubljen v nordijskih državah. Bistvo storylinea je, da imajo otroci občutek, da sami ustvarjajo zgodbo, čeprav jih mi sem ter tja usmerimo v zeleno smer. Za začetek sem jih vprašal katere gore v Julijskih Alpah poznajo. Predvideval sem, da bo med njimi tudi Triglav in sem že prej pripravil nekaj točk ob katerih bi se želeli ustaviti na poti gor in dol. Ko so našli nekaj zvenceh imen iz Julijskih Alp sem »izbral« za njihov cilj Triglav, tu se je njihova zgodba začela. S pomočjo vodnička so ugotovili koliko ur hoje je pred njimi, prav tako so si pot ogledali na zemljevidu. Prosil sem jih, da naštejejo nevarnosti, na katere bi lahko naleteli ob poti. Glede na to so morali izbrati pravilno opremo za vzpon. Zadnje, kar sem imel pripravljeno, je bilo namišljeno srečanje z brezglavo turistko, ki so jo morali namesto na vrh kamor je želela, preusmeriti na Kočo na Doliču, ker je bilo za vzpon do vrha prepozno. Kar sem pogršel pri moji izvedbi je bilo več kreativnega dela in svobode otrok pri oblikovanju zgodbe. Na primer, da bi vsak ustvaril še risbo iz popotovanja ali zaigrali kakšen dialog, npr. med udeleženci ture in zmedeno turistko.

Pred novim letom sem Bosim kozam prebral zgodbo o prvi zimski ponovitvi vzpona na Čopov steber. Bral sem dnevniške zapiske alpinistov, ki so zbrani v knjigi *Čopov steber dvakrat prvič*. Zgodba je pritegnila predvsem fantovski del skupine, medtem ko se je Taja rahlo dolgočasila. Nevarnosti, ki niso skrhale odločnosti alpinistov in njihov pogum, so se jih dotaknile.

Zadnji krožek pred novoletnimi počitnicami je Špela pripravila planinski kviz, da sva videla kaj in koliko so si zapomnili.

Po novem letu sva pripravila zanimivo vrisovanje poti na karto. Vrisovanje je vključevalo poznavanje topografskih znakov, planinskega izrazoslovja, delo z merilom ter azimutom,

odčitavanje višinskih razlik in poznavanje narave.

Primer navodil, ki so jih dobili:

Od cerkve v kraju X se odpravimo po planinski poti v smer zahajajočega sonca in poti sledimo do vrha z nadmorsko višino XY. Z vrha se spustimo za XZ metrov in nato sledimo grebenu v smeri kamor lastovice odletijo spomladi. Ob ruševinah zavijte desno in sledite kolovozu naslednjih 1,5km. Od tam sestopite v kraj s prenočiščem. CILJ!

Ta naloga jih je zelo pritegnila.

Zato, da bi se najina skupina seznanila s predsednikom PD Onger Trzin, Emilom Pevcem, sva ga januarja povabila na krožek. Predstavil je Planinski kodeks in motive za obisk gora nekoč in danes.

Pozimi sta potekala fotoEkspozicija in taborniška foto-orientacija po Kamniku, kar je Špelo navdihnilo, da je pripravila enourni fotolov za skritim zakladom. Predhodno je posnela fotografije prepoznavnih objektov po Trzinu in jih razvila. Na startu pred šolo so otroci dobili fotografijo dela bližnjega spomenika, ki so ga morali prepoznati in se odpraviti do njega. Tam jih je čakala nova fotografija in vprašanje iz planinske šole. Na koncu jih je čakal sladki zaklad. Tako smo prehodili cel Trzin, sproti ponovili stvari iz preteklih krožkov in se za spremembo odpravili ven.

V aprilu je v Ljubljani potekal festival gorniškega filma. Rok Kovšca nama je poslal vabilo za obisk festivala, na katerega sva se z veseljem odzvala. Z vlakom smo se odpeljali v Ljubljano in obiskali mladinski program, ki je potekal 3. 4. 2012. V okviru tega smo si ogledali zadnji del trilogije Na Džingiskanovi poti. Spremljali smo popotovanje mladega Avstralca od Mongolije do Madžarske. Kot pravi Džingiskan je vso pot prejahal, ob tem pa zašel tudi v gorsko okolje, ko je prečkal Karpate. Prav tako so nam predstavili mladinski pustolovski roman Zlati zob. Predstavljal ga Tadej Golob, avtor in ilustrator Ciril Horjak, ki je ob razlagi v živo zrisal vse tri glavne junake. Dobila sva občutek, da jim je bil bolj všeč film, kot predstavitev knjige. Izlet jim je bil všeč, vendar nad njim niso bili pretirano navdušeni.

Proti koncu leta smo se ukvarjali z malce drugačnimi tematikami. Med drugim sem predstavil pesem v Valentina Vodnika, Vršac, sestavo planinskega čaja in možnosti vključevanja v delo in aktivnosti PD. Pred koncem leta smo si ogledali še film Nanga parbat ter se za zaključek odpravili na sladoled v bližnjo slaščičarno.

PREGLED DELA NA KROŽKU

Zaporedna ura	Datum	Vsebina
1	28.9.2011	spoznavne igre petje ob kitari
2	5.10.2011	zgodovina planinstva
3	12.10.2011	prva pomoč ponovitev zgodovine planinstva
4	19.okt	vremenoslovje uporaba zemljevida
5	26.10.2011	kamnine, gorske živali in rastline
6	9.11.2011	MiG testi iz prejšnjih let ponavljanje
7	11.11.2011	MiG testi iz prejšnjih let ponavljanje
8	12.11.2011	regijsko tekmovanje MiG - Črnuče
9	16.11.2011	Orientacija na Ongru z Matejem Ogorevcem
10	20.11.2011	POT Gorenjsko-Dolenjske lige v Sostrem
11	23.11.2012	sodelovalne igre iskanje z lavinsko žolno
12	30.11.2011	iskanje z lavinsko žolno zgodba o Čopovem stebri
13	7.12.2011	vozli sodelovalna igra sestavimo hišo v tišini
14	14.12.2011	storyline - gremo na turo
15	21.12.2011	planinski kviz
16	4.1.2012	izdelava plakata za nabiranje višinskih metrov (kot Piparji)
17	11.1.2012	vrisanje poti na karto azimut
18	18.1.2012	Pot na Mont Blanc - potopisna predstavitev Jaka Peternela
19	25.1.2012	motivi za hojo v gore in planinski kodeks - gost Emil Pevec
20	1.2.2012	Winklerjeva(zastavice) in Morsejeva

		abeceda
21	7.3.2012	ponavljanje
22	14.3.2012	ponavljanje
23	21.3.2012	fotolov po Trzinu
24	28.3.2012	učenje topografskih znakov
25	3.4.2012	obisk Festivala gorniškeda filma - mladinski program
26	11.4.2012	planinski čaj - gorsko rastlinstvo priprava na turo, pesem Vršac
27	25.4.2012	streljanje s pračo na igrišču
28	9.5.2012	oblike dela v PD, prva pomoč ponavljanje
29	16.5.2012	
30	23.5.2012	film
31	30.5.2012	zaključek krožka, sladoled

ZAKLJUČEK:

Na začetku sva si zadala cilj, da bova vodila krožek sproščeno in da se bova zavzemala za povezanost skupine in dobro počutje vseh, tako njih, kot naju. Krožek naj ne bi bil obveznost, ampak prijetno zapravljanje prostega časa.

Večina krožkov je potekala tako kot sva si zamislila. Bose koze so imele sicer slabše in boljše dneve (polna luna?). Izogibala sva se strogim sankcijam ob njihovih izgredih in si želela pridobiti njihovo zaupanje, kar nama je tudi uspelo.

Problem sva imela predvsem v decembru in maju, ko postane v gimnaziji napeto in si testi sledijo kot po tekočem traku. Tako se je kar nekajkrat zgodilo, da sva bila midva izmučena, ko so bili oni polni energije in dobre volje.

Krožek je dobro izpadel predvsem zaradi pestrosti programa, saj nismo samo čepeli v učilnici, ampak smo se tudi podali po Trzinu, v Ljubljano, na orientacijo, na MiG, prav tako pa smo imeli nekaj obiskovalcev, ki so popestrili krožek.

Skupino so sestavljali trije udeleženci, ki so se poznali že od prej, letos pa se jim je pridružil še četrti član. Skupina je imela od začetka težave s sprejemanjem tega člana, v drugi polovici pa se je že uspel bolje povezati z njimi. Žal sva na kasneje na taboru opazila, da se je odnos med trojico in njim znova močno poslabšal. To naju je prizadelo. Razmišljal sem, koliko lahko v takšnih primerih posegamo v njihove odnose. Nisva vedela, kako naj se odzoveva, saj sva povezanost gradila počasi skozi celotno leto, tabor pa je trajal le en teden in tako tega pristopa nisva mogla ponovno uporabiti.

Meniva, da sva skozi celo leto ohranjala sproščenost in prilagodljivost, ki sva si ju zadala na začetku leta. Skupaj smo preživeli kar nekaj zabavnih trenutkov, se bolje spoznali, midva pa sva si nabrala veliko izkušenj za delo z mladimi.

Naslednje leto gremo naprej novim dogodivščinam in znanjem naproti. Najin cilj je bolj povezati krožek s planinskimi izleti ter da bi še več časa preživeli zunaj učilnice. Gore konec koncev niso med štirimi stenami.

